

2. Szkoła życia w WB - (19.04.2022)

1. Oderwanie wewnętrzne(oczyszczenie)

Oderwanie zewnątrzne: przywiązanie do jedzenia, opinie ludzi...., świat zewnętrzny, materialny.

Oderwanie wewnętrzne: od własnego "Ja".

Księga Nieba, tom 1 (24-27) Jezus przechodzi od oczyszczenia zewnętrznego do oczyszczenia wewnętrznego:

"Teraz jesteśmy sami - nikt nie może nam przeszkodzić. Czy nie jesteś teraz szczęśliwsza niż wcześniej, kiedy musiałaś jedną za drugą osobę zadowolić? Widzisz, łatwiej jest zadowolić tylko jedną osobę(Jezusa). Musisz sobie wyobrazić, jakbyśmy byli sami na świecie".

Jezus chce uczynić ją doskonałym obrazem Jego Samego. Jezus zawsze dawał jej te wskazówki po Komunii Świętej. Dla wewnętrznego oczyszczenia najważniejsze jest unicestwienie samego siebie - pokora!(jestem nicością)

Jezus: *"Słuchaj, abym mógł wlać Moje Łaski w twoje serce, chcę, abyś zrozumiała, że sama z siebie nie jesteś w stanie nic uczynić. **Wystrzegam** się tych dusz, które przypisują sobie to, co czynią, a przez to chcą dopuścić się tak wielkiej **kradzieży** Moich Łask. Natomiast wobec tych, które znają same siebie, jestem hojny i wylewam na nie Moje Łaski strumieniami, wiedząc dobrze, że nic sobie nie przypisują".*

Chodzi o zrozumienie, że nie można zrobić NICZEGO z siebie samego! Z kolei nieszczęśliwi są ci, którzy cuchną pychą. Luiza powinna czuć się jak dziecko, które nie może zrobić kroku bez pomocy, ale oczekuje wszystkiego od swojej matki.

Powinna oczekiwać wszystkiego od Jezusa.

Tom 3 z 3 sierpnia 1900

Luiza odnajduje Jezusa w swojej nicości: Luiza szuka Jezusa, a On mówi jej, że najłatwiejszym sposobem na odnalezienie Go jest zejście w głąb swojej nicości. Wtedy Luiza dostrzeża, że wszystko, co w niej zbudował, opiera się na fundamentach jej nicości! Bóg działa tylko w nicości.

Jezus: *"Fundamenty zbudowane nad nicością oznaczają, że Boska Ręka działa tam, gdzie jest nicość, i nigdy nie miesza swoich dzieł z dziełami materialnymi. Mury bez otworów dookoła oznaczają, że dusza nie może mieć żadnej łączności z rzeczami ziemskimi, tak że nie ma niebezpieczeństwa przeniknięcia nawet odrobiny kurzu, ponieważ wszystko jest dobrze zamurowane. Jedyne połączenie, na jakie pozwalają te mury, to połączenie z niebem. To znaczy: z niczego do nieba, z nieba do niczego; takie jest znaczenie otworu w sklepieniu".*

Bóg działa tylko tam, gdzie jest nicość, i nie miesza swoich dzieł z dziełami materialnymi. Dusza nie może mieć żadnego związku z tym, co ziemskie, tzn. nie może się dostosować do "świata", tak aby nie mógł do niej wejść żaden pył. Jedyńm jej łącznikiem jest niebo! Musi być całkowicie stała w dobrym - to jest znak, że Bóg działa.

Tom 12 z 14 czerwca 1917

Im więcej oderwania(od siebie) i przekonania o własnej nicości, tym więcej Jezus działa w duszy:

Luiza czuje, że nie jest w stanie nic zrobić. Jezus przychodzi jej więc z pomocą.

Jezus: *"Im bardziej dusza wyzbywa się siebie, tym bardziej Ja ją przyoblekam w siebie. Im bardziej wierzy, że nic nie może zrobić, tym bardziej Ja działam w niej i wykonuję wszystko".*

Im bardziej dusza odrywa się od siebie i wierzy, że sama z siebie nic nie może uczynić, tym bardziej Jezus działa w duszy.

Tom 14 z 3 marca 1922

Jak niebiański rolnik dokonuje swego zasiewu: Potem znów zaczyna pracować nad ziemią jej duszy i znów zasiewa w niej nowe słowa. Postępuje, jak rolnik: najpierw robi bruzdę, potem zasiewa w niej ziarno, a następnie przykrywa je ziemią, aby było chronione i miało czas na wykiełkowanie. Rolnik uważa, aby nie nałożyć na nie zbyt dużo ziemi, aby nie zadusić nasion. **W duszy Jezus robi bruzdy, poszerzając otwartość, chłonność umysłu. Następnie sieje swoje słowo. Potem przykrywa je ziemią - "która jest pokorą, nicością, wyniszczeniem duszy i jakąś jej małą słabością lub nędzą".**

Tę ziemię musi zabrać z duszy, bo w Bogu nie ma czegoś takiego. Rozmyślanie o własnych słabościach dławi ziarno Boże: zbyt wiele ziemi obciąża je, "kiedy dusza odczuwa swoją nędzę, swoje słabości, swoją nicość i smuci się z tego powodu". Myśli o tym tak dużo, że traci czas, a nieprzyjaciel wykorzystuje to, by wprowadzić ją w niepokój, nieufność i zniechęcenie". Tak wiele dusz pozwala, aby na boskie ziarno spadło zbyt dużo ziemi! "Jeśli nie będziecie pokutować i nie staniecie się jak dzieci "(...): Dla tego, kto żyje w WB(i) Ją czyni), nie ma żadnego niebezpieczeństwa. W takiej duszy Jezus często nie znajduje nawet pokory, lecz jedynie jej czystą nicość! Tam nie ma możliwości zgromadzenia dużej ilości ziemi. Jezus może więc tylko nałożyć bardzo cienką warstwę na ziarno, a słońce BW natychmiast je zapłodni i bardzo szybko przyniesie obfity owoc. Dlatego Jezus tak często wraca do Luizy, bo ona tak szybko przynosi owoce.

Tom 30 z 8 maja 1932

Uświadomienie sobie własnej nicości, aby otrzymać wszystko:

Dusza odczuwa prawdziwe życie w sobie na nowo dopiero wtedy, gdy wejdzie do WB. WB pozwala duszy rozpoznać swoją nicość i jako nicość odczuwa ona najwyższą potrzebę Wszystkiego. **"Gdy tylko rozpoznaje siebie jako nic, Wszystko wypełnia ją sobą".** W ten sposób Nicość odczuwa prawdziwe życie i styka się z prawdziwą świętością, dobrocią, mocą i miłością Boga. Dusza odczuwa ogromną potrzebę życia Bożego, ponieważ bez niego czuje się tak, jakby nie miała życia.

*"Tylko Moja Wola sprawia, że stworzenie uświadamia sobie swoją prawdziwą nicość. Nieustannie oddycha w tę nicość, aby utrzymać w niej zawsze **PŁONĄCE ŻYCIE BOŻE**, aby ją podnieść jako dzieło godne rąk naszego Stwórcy. Natomiast bez Naszej Woli stworzenie uważa się za coś, a Wszystko pozostaje poza tą nicością".*

Zadanie domowe: zastanów się, od jakiego wewnętrznego przywiązania powinieneś się oddzielić w tym tygodniu i **codziennie** powtarzaj krótką modlitwę: Ja jestem niczym, Bóg jest wszystkim.